

ната, тоя тиранъ развратенъ, иронически заповѣда на младежитѣ да се уловятъ на хоро. Мжченицитѣ изпълниха желанието му. „Хайде, извика пашата, бѣгайте сега къмъ селото си, така както сте заловени, въ форма на хоро“! Младежитѣ зарадвани отъ заповѣдта на пашата, като си мислиха, че съ тая дума ги освободява отъ смъртната прѣсжда, то съ необикновена бързина и движения почнаха бѣгатъ си. Нъ о, чудо. Тѣ били на това много излѣгани. Въ минутата когато пашата повѣли на младежитѣ за да бѣгатъ; тогава кимна и ги насѣка на своитѣ си копои баши-бозуци, които по неговата отлична команда, слѣдъ хвърляние на нѣколко платона, тѣлата на 27 тѣхъ младежи, мжченика верѣдъ димѣтъ и пушака на гърмежѣтъ като ранени елени ся мѣркаха. Слѣдъ малко всички угаснаха и всички изджхнаха мжченически. Заспаха тамъ вѣчно. А пашата ся наслаждаваше отъ свирѣпитѣ върлвания на побѣсенялата черна прокуда. Освѣнъ тия страдалци които бѣха прѣдставени и издадени отъ единъ тѣхенъ братъ въ ржцѣтъ на врага; нъ още и многобройни кръвопролѣтия станаха, и то ето какъ: На край отъ селото Бояджикъ въ това врѣме, въ което ся извърши кланието бѣше 17 Май, нивитѣ които го оѣкрѣжаваха бѣха вѣчи искласили, тамъ множество души бѣха ся скрили отъ устата на звѣря, като ся свиваха бѣзъ шумъ и безъ никакви движения за душу спасения. Нъ за жалость и тукъ за тѣхъ нѣмаше покой и бранище. Безбройна сганъ отъ цигански шайки, събрани отъ ближнитѣ села, ревизираха систематично стѣблата на нивята, и исклаха скрититѣ, по тѣхъ мѣста, душици.....

Измина ся пролѣтъ настѣпа лѣтото. Пожълтели тѣ нивя озрѣха и чакаха за сръпъ. Трудѣтъ на Бояджица бѣше богато награденъ отъ благотворната щедра природа. Ливадитѣ ся раззеленили и всичко чакаше